

הבא על יבמתו בין בשוגג בין במזיד. איכא למימר דמזיד ור' לון תרי גזריני ונינהו דר' לון היינו דמסין למנוה אע"ג דקפידתא הוא קתני ליה דהכי אורחיה ככל דוכתא ככל פ"ב ד"ק (דף טו: ה"ט) גבי אדם מועד לעולם קשה מה בין מזיד לר' לון ו"מ דה"ק בין לעשות כן בין שיהא בר' לון:

הוא אנוס והוא לא אנוסה. מינה דהוה ליה למינקט שניהס אנוסים דהוי רבותא טפי וי"ל דלגב דנקט ברישא הוא שוגג והיא מזידה נקט נמי הכא הוא אנוס והיא לא אנוסה א"כ לא קאמר והיא לא אנוסה אלא בר' לון אלא היא לא אנוסה אבל מזידה או שוגגת דהשתא תרוייהו לא מיכווני לשם מנוה: ור"ל הילק בין ביאה לביאה. פי' בקונטרס בין הערלה לגמר ביאה וצבצא שניה פירש ולא חילק בין ביאה לביאה בין דרכה לשלם כדרכה ואין נראה לר"י לדין דלמא סבר אהד המערה ואחד הגומר למה לו מן למיתני ולא חילק בין הערלה לגמר ביאה ועוד דצבצא לר"י (לקמן דף טו:) מפרש מלא וכן לשלם כדרכה כמידי לאון מכלל דלא חילק בתנא מוכרה אבל הכא דרישא איירי צבצא כדרכה ונראה שהריבוק עובדי כוכבים כתיב לך אנוס ויבמתו ע"כ וקשה שכן נאס והוא יבול לפרוש:

פניני רש"י

ובתוכה. מן הנצטוים והיא אנוסה לקבל דודו נזר עליהם כדלמיתני ביבמות (ד' ע"ג) ועל שם יונקס יהושע מוכרי עולם וטובי מים וגו' (יהושע ט) קרי להו נמיס:

תוס' ישנים

פרק הבא על יבמתו (א) וא"ת והמה ליה יבמתו הלא אמרי' משפט מה בעריות חייב וי"ל דס"ל פתור. אי"ל אפי' למ"ד חייב היינו פשוט שיהיו לו לפרוש בתנא מוכרת ופירש בתנא מוכרה אבל הכא שהריבוק עובדי כוכבים כתיב לך אנוס ויבמתו ע"כ וקשה שכן נאס והוא יבול לפרוש:

(ב) לכאורה חיי מוכר דמה ענין ככלן שהיה לו לפרוש כהנהגות מעמנו ולא חייב זה רק כג' ממנו עם טהורו והמה לו לעממא ופירש מד' וע"י כצנצת י"ח.

תוס' חד מקמאי

פרק הבא על יבמתו הא דתנן הבא על יבמתו שישנא בני' הי"ק ל"ט הוא שוגג והיא מוכרת למצוה. אי"ל הוא מזיד והיא מוכרת למצוה. (אלא) אפילו הוא שוגג והיא מוכרת לפרוש לנות ותרומיהו לא מכחיז למצוה קנה. תני רבי והיא אפילו שניה מדין שניה אנוסים. אנוס דמתני' ה"ד אילימא שאנוסי עובדי כוכבים ובא עליה. הוא אנוס (ובא) אי אנוס בעורה שאין קישוה אלא לרעה אלא בישן

הלך ועשה מאמר. איכס אחד ויבמה אחת קאי דלוקמיה דלרין למתנייה: בשלמא הלך ועשה מאמר איצטרך. למיתני דליו ללוס: סד"א. אפי' לר' עקיבא: ליגזור מאמר דבתר חליצה. דליבעי גט אטו מאמר למקמי חליצה קמ"ל דלא גזרינן: אלא הלך ונתן גט. ביבס אחד

הלך ועשה מאמר ונתן וכו': בשלמא הלך ועשה מאמר איצטרך סד"א נגזור מאמר דבתר חליצה אטו מאמר דקמי חליצה קמ"ל דלא גזרינן אלא הלך ונתן גט למה לי ולטעמך אימא סיפא בעל ועשה מאמר בעל ונתן גט בשלמא בעל ונתן גט איצטרך סד"א נגזור גט דבתר בעילה אטו גט דקמי בעילה קמ"ל דלא גזרינן אבל בעל ועשה מאמר למה לי אלא אידי רתנא הלך ועשה מאמר תנא גמי בעל ועשה מאמר ואידי דבעי למיתני בעל ונתן גט תנא גמי הלך ונתן גט: בומן שהיא וכו': מתניתין דלא כי האי תנא דתניא אבא יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר משום רבי מאיר אחת בעילה ואחת חליצה בתחלה אין אחריה כלום באמצע ובסוף יש אחריה כלום (ו)ושלש מחלוקת בדבר תנא קמא סבר ביאה דאיכא למיגזר גזרינן ור' נחמיה סבר ביאה נמי ליכא למיגזר ודקאמרת ליגזור ביאה אחר גזרינן ור' נחמיה סבר ביאה נמי ליכא למיגזר ודקאמרת ליגזור ביאה אחר מידע ידעי ודקאמרת ליגזור ביאה אחר מאמר משום ביאה אחר ביאה כיון דביאה דאורייתא היא מידע ידעי ואבא יוסי בן חנן סבר לה ברבנן דגזרי בבואה וגזר חליצה משום ביאה:

ויבמה אחת למה לי כו' למאי ליהני האי גט אי למיסקה הא איתמרק בעל היא וקרוצותיה עליו: ולשעמך בעל ועשה מאמר. ביבס ויבמה אחת למה לי בשלמא בעל ונתן גט איצטרך למיתני אין אחר ביאה כלום דנפקא בהאי גיטא ולא צריא חליצה דביאה קמיימא דשפקעתה לויקס: סד"א לגזור גט דבתר ביאה. דלא חיסגי ליה בגט צלח חליצה אטו גט דמקמי ביאה דלא לימרו גט קמי ביבמה צמקוס חליצה: אלא בעל ועשה מאמר. למאי קבעי איתנויי הלל אשמו היא: אלא. אידי דתנא תנן ועשה מאמר דליצטרך ליה כדלמין תנא נמי כו': ושלש מחלוקת בדבר תנא קמא. דמתניתין דלמזר חליצה פסולה אין אחריה כלום אבל ביאה פסולה יש אחריה כלום: ורבי נחמיה. דלמזר אחת זו ואחת זו אין אחריה כלום: ואבא יוסי בר חנן. דלמזר אחת זו ואחת זו יש אחריה כלום צלחנעל ובסוף. דכפרישנא ליה צממניתין ביאה דאיכא למיגזר כדלמין צריס פירקין (ע"ג:) אי ביאה אחר הגט היא גזירה ביאה אחר הגט משום ביאה אחר חליצה דלא לימי למיבעל אחר חליצה ואי ביאה אחר מאמר כו' חליצה ליכא למיגזר כדלמזר צריס פירקין (סג):

הדרן עלך רבן גמליאל

הבא על יבמתו שוגג. כסבור שהיא אנוסה או אשה אחרת:

מזיד. לשם זנות ולא לשם מנוה:

אפי' מפרש בגמרא: המערה. שלם גמר ביאתו: קנה. זכה צנחלה ויזיליה גט אס דא לאויליה: בין ביאה לביאה. (א) [בין] ביאה כדרכה לשלם כדרכה וצין הערלה לגמר ביאה: [ובן הבא על אחת מכל העריות. צלחנא מכל הביאות הללו: או פסולות. לכאונה כגון אלמנה כו': פסלה לבהרחה. משום זונה (א) ונורושה מיפסקא (ב) מתרומה דני נשא אס היא בת כהן דשויה חללה] ודוקא עריות או פסולות אבל ביאת זונה דפנויה לא משהיה לה זונה ולא פסלה מן הכהונה דלא אשכחנא תנא דפסל אלא רבי אלעזר דלמזר פנוי הנא על הפנויה שלם לשם אישות עשאה זונה לקמן בפירקין (א): ממזרת ונתניה. לאו אפסולה לכהונה קאי דהא פסולה וקיימא ולענין תרומה דני נשא נמי ליכא למימר ועוד ביאת כשר מאי מגרעה לה אלא לענין הערלה:

נקטה ולמילקי עליה האי ישראל צהערהה כגמר ביאה: גמ' אלא אפילו הוא שוגג. כסבור אשה אחרת היא: והיא מזודה. לביאת זנות מכוונת: דתרוייהו לא מביבונזי למצוה. אפילו הכי קני: אלא בישן. שנתקשה כשכח אס: יסן

גמ' (א) [שפירין ע"ה. יס"ל] (ב) [ע"י חוס' משלה. ד"ה ששטין] (ג) [רש"י] (ד) [דף טו:] (ה) [ע"מ"ש שם על הגליון] (ו) [ע"י חוס' כ"י צמ"ל פ"ד ד"ה חזיר כ"י יבפרש"י פסחים טו: ד"ה כ"ה ד"ה שוגג] (ז) [שנוטות י"ח לקמן נה:]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אפילו הוא שוגג והיא מוכרת היא מזיד והיא שוגגת דמרוייהו לא: (ב) רש"י ד"ה פסלה. מיפסקא בהי ביאה מתרומה:

הגהות

רש"י ד"ה ואבא יוסי בן חנן. דכפרישנא ליה במתניתין. ז"ל דה"ל ופאה דליכא למזר ז"ל דצטרך חסד: (ד"ש) (ד"ה) ר"ה ולא חילק. כ"ל: (ד"ש)

הבא על יבמתו בין בשוגג בין במזיד. איכא למימר דמודי ולתון
תרי גזריי גניחה דלרפון היינו דמסין למלוה אע"ג דקפידת
הוא קתני ליה דהכי אורחיה בכל דוכתא אבל בפ"ב דז"ק (ק"ו טו)
(ה"ט) גבי אדם מועד לעולם קשה מה בין מויד לרפון ו"מ דה"ק בין
שיחא אותו שוגג ומויד בלחנם שאלנסו
לעשות כן בין שיחא בלחון:

הוא אנוס והוא לא אנוסה. מינה
דוהו ליה למינקט שניהס
אנוסים דהוי רבותא טפי וי"ל דלגב
דנקט ברישא הוא שוגג והיא מוידה
נקט נמי הכא הוא אנוס והיא לא
אנוסה א"כ לא קאמר והיא לא אנוסה
אלא ברפון אללא היא לא אנוסה אבל
מוידה או שוגגת דהשתא תרוייהו
לא מיכווני לשם מלוה: **וה"ל** חילק
בין ביאה לביאה. פי' בקונטרס בין
הערה לגמר ביאה וצבצא שניה
פירש ולא חילק בין ביאה לביאה בין
דכרעה לשלא דכרעה ואין נראה לר"י
לדיון דמלא סבר אהד המערה ואחד
הגומר למה ליה מו למיתני ולא חילק
בין הערה לגמר ביאה ועוד דצבצא
לר"י (לקמן דף טו): מפרש מלא וכן לשלל
דכרעה כמידי לאון מכלל דלא חילק
בתאה מוכרה אבל הכא
שהיבויק עובדי כוכבים כד
ליאשע עובדי כוכבים שכי
נאנס הוא ואל יבול לפרוש:

פניני רש"י
דנתיבה. מן הגבועים
והיא אנוסה לקבל דודו נזר
עליהם כדלמיתני ביבמות
(ד' ע"ג) וכל שם יונקס
יהושע מוכרי עלים וטובי
מס וגו' (וישע"ט) קרי להו
נמיס:

תוס' ישנים
פרק הבא על יבמתו
(א) וא"ת והמה ליה יבמתו
הלא אמרי'
משמש מה בערות חיוב וי"ל
דס"ל פתור. אי"ל אפי' למ"ד
חייב היינו פשוט שיהיה לו
לפרוש בתאה מוכרת ופירש
בתאה מוכרה אבל הכא
שהיבויק עובדי כוכבים כד
ליאשע עובדי כוכבים שכי
נאנס הוא ואל יבול לפרוש:

(ב) לכאורה ליה מוכן דמה ענין
בכלן שהיה לו לפרוש כהנהג
מעשה ולא שיהי זה רק כג
עם טהורה וזמנה לו טעמא
ופירש מד וי' כצנעתי י"ח.

תוס' חד מקמאי

פרק הבא על יבמתו
הא דתנן הבא על יבמתו
שפירש בני' הי"ק ליה
הוא שוגג והיא מוכרת
למצוה. אי' הוא מויד והיא
מכונה למצוה. (אלא) אפילו
הוא שוגג והיא מוכרת פירש
לנות דתרוייהו לא מכוני
למצוה קנה. תני רבי והיא
אפילו שניה מוידין שניהם
אנוסים. אהר דמתני' ה"ד
אילימא שאנוסיה עובדי
כוכבים ובא עליה. הוא אנו
(בבא) אי' אנוס בעורה שאין
קישוה אלא לדעת אלא בישן

הלך ועשה מאמר. איכס אחד ויבמה אחת קאי דלוקמיה דלרין למתנייה:
בשלמא חלץ ועשה מאמר איצטרך. למיתני דליו ללוס: **בד"א**.
אפי' לר' עקיבא: ליגזור מאמר דבתר חליצה. דליבעי גט אטו מאמר
דמקמי חליצה קמ"ל דלא גזרינן: **אלא** חלץ ונתן גט. ביבס אחד

חלץ ועשה מאמר ונתן וכו': בשלמא חלץ
ועשה מאמר איצטרך **בד"א** נגזור מאמר
דבתר חליצה אטו מאמר דקמי חליצה קמ"ל
דלא גזרינן אלא חלץ ונתן גט למה לי
ולטעמיך אימא סיפא בעל ועשה מאמר
בעל ונתן גט בשלמא בעל ונתן גט איצטרך
בד"א נגזור גט דבתר בעילה אטו גט
דקמי בעילה קמ"ל דלא גזרינן אבל בעל
ועשה מאמר למה לי אלא אידי דתנא חלץ
ועשה מאמר תנא גמ' בעל ועשה מאמר
ואידי דבעי למיתני בעל ונתן גט תנא גמ'
חלץ ונתן גט: **בומן** שהיא וכו': מתניתין
דלא כי האי תנא דתניא אבא יוסי בן יוחנן
איש ירושלים אומר משום רבי מאיר אחת
בעילה ואחת חליצה בתחלה אין אחריה
כלום באמצע ובסוף יש אחריה כלום (ו)ושלש
מחלוקת בדבר תנא קמא סבר ביאה דאיכא
למיגור גזרינן חליצה דליכא למיגור לא
גזרינן ור' נחמיה סבר ביאה נמי ליכא למיגור
ודקאמרת ליגזור ביאה אחר הגט משום
ביאה אחר חליצה כיון דחליצה ביאה אחר
מידע ידעי ודקאמרת ליגזור ביאה אחר
מאמר משום ביאה אחר ביאה כיון דביאה
דאורייתא הא מידע ידעי ואבא יוסי בן
הנן סבר לה ברבנן דגזרי בבואה וגזר
חליצה משום ביאה:

הדרן עלך רבן גמליאל

הבא על יבמתו בין בשוגג בין במזיד בין
באונס בין ברצון אפי' הוא שוגג והיא
מוידה הוא מויד והיא שוגגת הוא אנוס
והיא לא אנוסה היא אנוסה והוא לא אנוס
אחד המערה ואחד הגומר קנה ולא חילק
בין ביאה לביאה יוכן הבא על אחת מכל
העריות שבתורה או פסולות כגון אלמנה
לכ"ג גרושה וחליצה לכהן הדיוט ממוזרת
ונתינה לישראל בת ישראל למזור ולנתין
פסלה ולא חילק בין ביאה לביאה:
גמ' מאי אפי' לא מביעיא קאמר לא מביעיא
הוא שוגג והיא קמכוונה למצוה אי נמי הוא
מויד והיא קמכוונה למצוה אלא אפי' הוא
שוגג והיא מוידה (ב) דתרוייהו לא קמכווני
לשם מצוה אפילו הכי קנה תני ר' חייא
אפי' (ג) שניהם שוגגים שניהם מוידים שניהם
אנוסים אנוס דמתניתין היכי דמי אילימא
כשאנוסוהו עובדי כוכבים ובא עליה והאמר
רבא: אין אנוס לערוה לפי שאין קישוי
אלא לדעת אלא בישן והאמר רב יהודה
ישן

נקטו ולמילקי עליה האי ישראל בהערה כגמר ביאה:
גמ' אלא אפילו הוא שוגג. כסבור אשה אחרת היא:
והיא מוידה. לביאת זנות מכוונת: דתרוייהו לא מביכווני
למצוה. אפילו הכי קני: **אלא** בישן. שנתקשה כשכח יסן:
ישן

גמ' (א) [שפירין עה.
יש"ל] (ב) [ע"י חוס'
משלה. כ. ד"ה ששטין]
רש"י (ג) [רש"ל
(ד) [ק"ו
הר"ם (ט) [עמ"ש שם על
הגליון] (י) [וע"י פירש"י
במ"ג פ"ג ד. ד"ה מויד כ"ו
ויפירש"י פסחים טו: ד"ה
בין ביחד וברש"י מנחות
כה: ד"ה שוגג] (י) שנוטות
י. לקמן נה:

הגהות הב"ח
(א) גמ' אפילו הוא שוגג
והיא מוידה היא מויד
והיא שוגגת דתרוייהו
לא:
(ב) רש"י ד"ה פסלה.
מיפסלה בהי' ביאה
מתרומה:

הגהות
רש"י ד"ה ואבא יוסי
בן הנן. דכפרישנא
ליה במתניתין. ז"ל
הד"א ופאה דליכא למגור
ז"ל דבער משע:
(ד) [רש"י]
תוס' ד"ה ולא חילק.
כיון דתנא כבר אהר.
כ"ל:

(ה) [רש"י]
תוס' ד"ה ולא חילק.
כיון דתנא כבר אהר.
כ"ל:

(ו) [רש"י]

הבא

על יבמתו שוגג. כסבור
שהיא אשמה או אשה אחרת:
מויד. לשם זנות ולא לשם מלוה:
אפי'. מפרש בגמרא: המערה. שלא
גמר ביאתו: קנה. זכה בנתינה
ויזליה גט אס דא לאו להזליה: בין
ביאה לביאה. (א) [בין] ביאה כדכרעה
לשלא כדכרעה וזין הערה לגמר
ביאה: [ובן הבא על אחת מכל
העריות. בלחם מכל הביאות
ללו: או פסולות. לכהונה כגון
אלמנה כו': פסלה לבהדונה.
משום זונה (ב) [וגרושה מיפסלה
(ג) מתרומה דני נשא אס היא
בת כהן דשויה חללה] ודוקא
עריות או פסולות אבל ביאת זנות
דפטויה לא משהיה לה זונה ולא פסלה
מן הכהונה דלא אשכחנא תנא דפסל
אלא רבי אלעזר דאמר פנוי הבא
על הפטויה שלא לשם אישות עשאה
זונה לקמן בפירקין (ד) [מבזרת ונתנה.
לאו אפסולה לכהונה קאי דהא פסולה
וקיימא ולענין תרומה דני נשא נמי
ליכא למימר ועוד ביאת כשר מאי
מגרעה לה אלא לענין הערהה
זוהי:
א"א אפילו הוא שוגג. כסבור אשה אחרת היא:
והיא מוידה. לביאת זנות מכוונת: דתרוייהו לא מביכווני
למצוה. אפילו הכי קני: **אלא** בישן. שנתקשה כשכח יסן:
ישן

קשיא ודביש מתרלים ודביח הלל לא קשיא מידי כדאמרינן מאי בלא רישא דלא פליגי ומאי שנא ביפא דפליגי לא קשיא לכו אלא שוגגהא הא מתניתא אחיהא שפיר לנית הלל ואין דבר מהקשה נזכר אלא שאמרו צפרק הכותב (דף פ"ג) נפקא מינה לשומרת יבם שאני לריבין לומר נפקא מינה לשומרת יבם לאיצא דביח שאני אלא דסברי דאביי ורבא קאמרי צהוראל דמתניתין וזכר אין אני מודק לרב הוזכר ז"ל שהוא כתב שאפילו נזכרו לן ברגז שכתביבם לאחיו אין לו פירות עד שיכנסו שאני אומר אף צהייה ולפירות יחלוקו מחלה שלו אוכל פירות מחלה שלה אוכלת היא פירות ומיחו אינו פודה אותה כלל דתחת פירות דלאן ברזל לא תקמו דמיון כלל והיינו דאמרינן אין היבמין חייבין לפדוה :

דוקא דמתניתין כותיה דאביי ואפי"ג דקשיא מחא סי' אכל רבא לא דיקא מתניתין כותיה וקשיא ליב מחא ובתוספות מפרשין דביחי לפירות מדיים נית שמאי שאין נו ליבם משום דאינה אלא ספק נשואה וכו' ודאי ואיכא ספק אכל מחא כולו והללו גזאין לירש כסברא דרבא :

ובר"ב שחכא כחובתה על נכסי בעלה כהלשון מפורש בכחובות :

דף י"ט ע"ב אמר רב אין כופין פירש"י ז"ל דאמנות חליבה קודמת קאי כלומר שאם רבא נשוי יבם אין כופין אותן לחלוץ וקשיא נא לכו נבגנא נשפתא ביבום תחלה לימרו לכו זילו חלולו ואם לא רלו ילכו ויבמו. ועוד מאי האי דאמר רב דבדיריך תלמי רחמנא י"ג יבום רמא עליה למזבח ומיחו כדי שלא יהא כפוגע בערוה אמרו חכמים שיחלוץ. ועוד כתב רש"י ז"ל ומיחו היכי דאיכו זכי ליבומי ואיכו אמרה לא נטיגא ליב ואמרה דברים ניכרין אי מליגין לאטעווי ונמרד נו חלוץ לה על מנת שתתן לך מאתים זח מטעמין ליב ואי לא כייפינן ליב חלוץ לה דאמר רב ששה (בפרק קמא דף ד') מיין ליבמה שנפלה לפני מוכה שהין וכו' כמו שכתוב צפירושיו ואין דבריו נכאן נכונים דמאי דאמר רב ששה שומרת יבם שנפלה לפני מוכה שהין דוקא קאמר והוא מן הנמנין במשנתנו בכחובות (דף ע"ו) שכופין אותן להוציא וקמ"ל רב ששה שכסם שכופין בצעל כך כופין ביבם ואין אומרינן יבעול ויוליא כדי לקיים מצות יבום וכן נמי צורכי מאותן שכופין אותן נהוציא הוא חבוה שאמרו יכולה היא גומר לאחיה הייתי גולה לקבל ולך איני רוצה לקבל טעמא משום דאיכא למימר הכי ה"א איניש אחירינא אין כופין ופ"י שנו אותה משנה גבי אלו שכופין אותן להוציא ומה שהביא רחיה מדאמרינן. התם (שם דף ס"ד) אין כופין אגרה מרד על שומרת יבם אדרכה קשיא ליב ז"ל דאי ס"ד כופין אותן לחלוץ אגרה מרד מבעיה דלא כתבין אטוולו ששניו שכופין אותן להוציא לריב לומר נמרד שמוציאין ונותנין כתובה אלא שמע מינה שאין כופין נחלוץ ופ"י נחלוץ אס כותבין עלי אגרה מרד אי לאו ואסיקנא הכה דלין כותבין מדרכי ווחנן דאמר מצות חליבה קודמת וכיון שקודמת אין חוסמין אותה שלא לקיים מצוה כהלכתה ורבינו אלפסי ז"ל פסק שכותבין אגרה מרד על שומרת יבם משום דהלכה כמשנה ראשונה שהרי חזרו לומר מצוה יבום קודמת וכן עיקר ותו קשיא לדברי רש"י ז"ל מהא דתני בפרק ב"ש (דף ק"יז) הנודרה הנאה מיבמה צהיי צעלה ומה כופין אותה לחלוץ לאחר מיתה צעלה מנכסין ממנו שיחלוץ לה והא נחבונה לכך לפי צהיי צעלה מנכסין ממנו ואין כופין אלמא מותרת ביבמה אין כופין אותה לחלוץ וכו' נראה מדברי רש"י ז"ל שהוא אינו דן לכופי לחלוץ אלא כשהנהגה אמהלא לדברי אלא שלא היה לו להביא ראיה מאין כותבין אגרה מרד על שומרת יבם ובעל הלכות ז"ל כתב הכי דמי אמרה לא ניחא ביבם ליח לה כחובת דמי אמר רבנן איח לה כחובת הי"מ כי נפלה קמי מוכה שהין דלא חסמין לה ואי לא מיבמה עקטה כחובתה ואיח רבנן דפליגי ואמרי מ"מ מבטי למיתן לה כחובתה בין דנפלה קמי מוכה שהין בין דלא נפלה קמי מוכה שהין ושדדח ממתיבחה דסורא דליח לה ועבדינן לה ככלתיח דרב צביד כי תפיסא לא תפקינן לה וכי לא תפיסא לא היבמין לה ע"כ. חו היא מחלוקתן של שתי ישיבות בכותבין אגרה מרד כמו שכתב רבינו הגדול ז"ל בכחובות אכל אף מכאן נלמד שלא אמרו כופין אלא

משום דקבורה תחת עיקר כתובה או תחת נדוניא תקינו לה אס יורש כתובה ממנה כגון זה קוברה תחת עיקר דהא מ"מ מינה דידה ירית ואם אינה ראויה לטול כתובה כגון האשה שמתה צהיי בעלה קוברה תחת נדוניאה אכל ארוסה שמתה כיון שאינה ראויה לטול כתובה ונדוניא אינו יורש אותה אינו קוברה וכן גרלין דברי רש"י ז"ל בכחובות וממה שכתב רבינו יצחק ז"ל בפרק הכותב נראה שהוא מפרש כן וקסבר ידו כידה כלומר אביי דקא מוקי לה למתניתין הכי סבר ידו של בעל כידה ורשות שניהם שהיו חכמים נזכרים בין מחיים בין לאחר מיתה הילכך כשם שאם מתה אשה [יש כאן חסרון דברים ח"ל הרשבי"א דמנו שאנו מהה היא נחרוקו זכותה אלא כבעל וישיבה כך כשמה הוא נחרוקו זכותו אלא האשה ותטול היא כל הנכסים] נחרוקה הרשות לעלמה אפילו במקום יבם וקמו להו כולוה נכסים הנכסין והיואלין עמה בחזקת יורשי האב לבי"ה ובי"ש סברי מחיים ודאי ידו כידה ונפקא מינה לכותב נאשחה נשואה דין ודברים אין לי נזכסין שלא אמר כלום ולענין תקנת נשואה ומיחו לגבי יבם כיון דיבם במקום אח קאי מספקא לכו אי ירית אי לא ירית הילכך יחלוקו ורבא אמר אי דנפלו לה כשהיא תחתיו דבעל דכ"ע ידו עדיפה מירד לענין דבר זה שאם מתה היא נכסיה לבעלה ואם מה הוא ואף על פי שאין יורשיו יורשין אותה אס הייתה שומרת יבם לא נחרוקה הרשות לעלמה אלא יבם נטול את כולם במקום אחיו ובדבר זה ידו עדיפה מירד וכשהתקדק בלשון שכתב שם תנין שזכה פירוש לפירושו ופי פירוש זה נכסין בחזקת דקאמרי ב"ה במשנתנו על כרחק בחזקת יורשי בעל דלא גרעי מנכסי מלוג שלה שהן בחזקתן וכבר פסק רבינו ז"ל כרבא בפרק הכותב וזה שכתב משנה זו שחס מפני שהיא שנויה בשומרת יבם שנפלו לה נכסים כשהיא שומרת יבם נמלא הכלל העולה גידונו בשומרת יבם שנפלו לה נכסים כשהיא שומרת יבם בין שעשה בה מאמר בין שלא עשה בה מאמר מוכרת ונותנת וקיים דלא קני מאמר לבי"ה כלל אלא לדחות לרה מן היבום מדרכנן נפלו לה כשהיא תחתיו דבעל ומתה יבם יורשה בכל וכן כחובה וככסי לכן ברזל בחזקת יורשי בעל לעולם אלא שאם מתה קוברה תחת כחובתה דהיינו נכסי לכן ברזל ומסתברא דכל הכי מילי ליתנהו אלא בשנפלה מן הנשואין אכל מן האירוסין מי עדיף מאחיו דתחי מכתו ואפי"ג דאיכו לא צעי חופה ואחיו צעי חופה מ"מ לא מלינו לירש מה שאין לו לאחיו ודכ"ע לא פליגי עמי דעולא בכה סברה דתע דאמר רבא הא וכו' דנפלה ליב כשהיא נשואה וגא קאמר אידי וידידי לא שנה נפלה ליב ארוסה ולא שנה נפלה ליב נשואה אלתא ליבא דפליגי במן האירוסין שאין לו ליבם יותר מאחיו הילכך מוכרת ונותנת וקיים דידי ארוסה עדיפה מידו וכדמוכח בפרק הכותב (דף פ"ג) ובעל הלכות ז"ל פסק כאביי וברב רבי משה ב"מ מיימון הספרי ז"ל כתב בהגורו שומרת יבם שחכה אפילו עשה בה אחד מן האחין מאמר המשפחה בית אביי יורשין נכסי מלוג שלה ואני נכסי לכן ברזל ויורשי בעל יורשין כחובתה עם חיי נכסי לכן ברזל ויורשי בעל חייבין בקבורתה הוואיל והן ירשו כחובתה וגרחה שהוא מפרש דהווא דאביי ורבא לפרוקה גב"ש אימתר והכי פירושא לעולם דנפלה ליב כשהיא נשואה וזיקה עושה ספק פנויה לענין נכסים כדאמרינן לעיל הילכך רישא דנפלו לה נכסים כשהיא שומרת יבם והוחזקו נכסים לפני משפחה עליו להביא ראיה שיש לו בהן זכות של כלום לפיכך מוכרת ונותנת וקיים סיפא דנפלו לה כשהיא תחתיו דבעל והואיל וידו כידה זו צלה לירש והללו גזאין לירש הילכך יחלוקו ובי"ה פשיטא להו דזיקה לאו נשואין עושה הילכך נכסי מלוג בחזקת יורשי האב אכל נכסיו לכן ברזל מספקא להו אי נתנו לגבות מחיים אס לאו והואיל ושניהם גזאין לירש ויחלוקו כבר קפרא דבפי מי שמת (דף ק"יח) ורבא אמר אי דנפלו כשהיא תחתיו דבעל דכ"ע ידו עדיפה מירד ודאי סבירא לן בכל מקום דאיכו מוחזק טעי מינה הילכך לבי"ש דמספקא להו זיקה אי נשואין עושה נכסים בחזקת יורשי בעל הן ומיחו לבי"ה פשיטא להו דאפילו אירוסין ודאי אינה עושה הילכך לא שנה נפלו כשהיא שומרת יבם ולא שנה כשהיא תחתיו דבעל לעולם נכסים בחזקת יורשי האב ואפילו נכתובתה. חכ הפירוש נחא ומתקבל דכולה שכתבא מחלה ועד סוף דבי"ש

אלה נמזכה שחין וכן כתב רבינו ז"ל בענין אלו שכוּפין אותן לכהניא בשליחי המדיר ומי שרואה לפרש דלאו דוקא מוכה שחין יכול הוא לומר שפירוש אין חוסמין אותה לא שכוּפין אותה לחלוץ אלא שאין כופין אותה להחייבם ואין כותבין עליה אגרת מרד אלא משיחין להם עלה הפוגעת להם ודאמר רב אין כופין ארישא דמתניתין קאי דאף על גב דמן התורה מלוא יבוס קודמת אין כופין אותה ליבוס דבדידיה תלא רחמנא וכן נמי תיקן רב יבוסה בגמרא משום דחזרו לומר יבוס קודם הא למאן דאמר תליגה קודמת אין אומרין להם כלום ומזה נמי מסתייעין דברי הגאונים שפוסקין יבוס קודם כמסקנא דשמעתא וכתרלתא דרבא במתניתא ואין בה בית מיתום ואף על פי שבלרפתים חוששין לה מכה דמי בר קפרא נפיק בית שמאי (דף ק"ט) כאלא שאלו ומדקאמר רבי פדת אמר רבי יוחנן חבט לחלוץ נזקקין נו חבט יבוס אין נזקקין לו נפרק אע"פ (דף ס"ד) ולכן זה אין לחוש דמסקנא דשמעתא בדוכתה עדיפא דהא סלקא גמרא דבדידיה ודכתרה הוא ולפי נוסחתו של רבינו ז"ל שהוא גורם המר רב אבי אמר רבי יוחנן אמוראי ניבחו לדידי' איג נמשכה אחרונה אין נזקקין וליה לא סבירא ליה מיני דרביס ומסקנא עדיפא מכולהו בלא ספיקא

ומשמע לי דלכך הכרח לרבה שאנו הבא ענין יבמתו אנוס ומייד לא קנה רבה חיבו דריש יבמה יבא עליה למאה ואין דרשינן בעל כרחיה והאיך איפשר שיבא זה בפוגע בערוה והולד ממזר ורחמנא רביה לקנייה אלא ודאי לאבא שאלו לא קני יבמה הדבר מוכרח שהלכה כדברי חכמים ממכה סוגיות שפרק הבא על יבמתו (דף י"ג וי"ד) דשולחו אמוראי מודו ביה דקנה :

פקק הרב ראב"ד ז"ל במה שאמר רבינו הגדול ז"ל דהלכה כר' יוחנן משום דלא חתמו מנינא דתלה אלא בפלוגתא דהרווייבו בלחוד והכא שמואל קאי כריש לקיש ואין דבריו של ר' יוחנן במקום שנים וכן אמר בפסקא דרב אחא ורבינא לקולא דבין דאיכא רב אשי דפליג בה וסבר כריש לקיש הלכתא כותיה ודברי רבינו ז"ל נראין דתלת מילי דמנינן דלא כרבי יוחנן הניח כותיה דריש לקיש בכונתו ואפילו הכי מני לכו אלמא אפילו משום סייעתא לא משכה אחריתא והכא גבי לשון מתכה פלוגתא דאמוראי אחריתא טובא היא דרב נחמן ורב הוננא ורב ששת ורבי אלעזר אגמא ליבא אפילו כדדי אחריתא דאיתא לריש לקיש אלא כדמי תלה וכן בדבא אחא ורבינא וכן בדבאבי ורבא כל הכי דפליגי אזונין בתי דבלא דידכו ואע"פ דפליגי אחריתא כדדייכו כי הויה דריחיה חלה וטעמיה חמרא נבבא בתיא (דף ל"ה ו"ז) ועבודתו כוכביס ומלות (דף ס"ו) וכי הכא דריחא מילתא בפסחים (דף ע"ו) ועכו"ם (דף ס"ו) שהן מפורשות בהלכות ובעל הנכות ראשונות כהן כגשון רבינו ומוסיף עליו אמר ואע"פ דרב אבי ס"ל כריש לקיש רב אשי ורבינא דבדי רב אחא הלכה כרבינא דרב אחא ורבינא לגבי רב אשי בתיא ניבחו. ולא חקשי נך משום דמסכתין הניח כותיה דריש לקיש יותר מכי כגון גשא ונתן נפרק קמא דע"פ"ם (דף ר') וכן גבי טמא שנגע בקדש נפרק אלו הן הלוקין (דף י"ד) דכתיב לביע קשיא אלא שאין למדין מן הכללות במקום שהגמרא מפרשת כדדיא כאלה מהן הא בסחומות למדין ומשיבין : סח"ב רב הוננא שלשה אחין וכו' הא דלא מותבי ממתינתין דארבעה אחין (דלעיל דף כ"ו) כדמתבי ר' יוסי בר חנינא לרבי יוחנן בפירקין (דף כ"ז) ואמאי ליקום חד מתייבחו ולחלוץ לה לשייה וחתיה ראשונה לגבי אידך כיבמה שהותרה ונאסרה יחזרה ובהותרה חזרה להתירה כהשואין משום דאיכא למימר בתיא לא אחרין אי משום גזירה אי משום שאסור לבטל מלות יבמין והא דלא מותבי הכא מהך מתניתא משום דמתניתין עדיפא ליה איג משום דהא מיתוקמא כריא ובהיא לא מתוקמא ליה כותיה : דא מי ר"א היא וכו' פירוש רבי אלעזר סבר גשואין הראשונים מפליגין והויה לה כיבמה שהותרה מתחלת גשואין הראשונים ונאסרה אחר כך כשגירס ויחזרה והותרה כשהחזירה ואינה חוזרת להחזירה הראשון ואיכא למידק לרב מי ניחא הא אמר בפרק ד' אחין (דף כ"ז) דאפילו באסורה מעיקרא נשעת נפילה דלא מחסרה אלא איכא דקאי באפס איסור אחות אשה דאורייתא ובהא מתניתין זיקה דרבנן קאי באפס ואין לא שמעינן ליה לר"א דרבנן כלום ואיכא למימר לר"א בגשואין הראשונים ואפילו מדרבנן הוא דהא קאמר חוללת אלמא לאו איסורא דאורייתא היא אלא מדרבנן כמו שכלבו אחר גשואין הראשונים לגבי גשואין דלרות בזיקה כדאיתא לעיל (דף ל') הילכך ש"מ דרבי אלעזר אפילו עשה אחא של איסור דכריס אסרה עולמית ואקשינן אימר דאמר ר"א איכא דנשעת נפילה לא חזיא דכיון שחא הולך אחר גשואין הראשונים כשהחזירה אינה מתיבמת דנמלא איסורא איסור גמור והחזירה כשהחזירה אינו גמור דכל שמענת נפילה [פי' גשואין הראשונים] אין אני קורא בה יבמה יבא עליה אינו היתר : דחזיא נשעת נפילה מי אמר כלומר אי ס"ד לרבנן ליה לכו לריא נמי לא שמעינן ליה דלא פליגי רבנן וריא כהא מילתא כלל ואמאן חרמייה למתניתא דמאמר אלא ש"מ דרבנן נמי ליה לכו יבמה שהותרה ונאסרה חזרה ליתרה ואם אין אחא מפרש בן הכי אמר מקשה דחזיא נשעת נפילה מי אמר כ"ש דלא חקשי לרב ומפרקין אין והתניא כו' וכי הכי דשמעינן ליה כהא הכי נמי מפרשינן טעמא דמתניתין דכמגרא ואקשינן לימא שמואל דאמר כריא פירוש ר"א דפי' ב"ש ומפרקין אפילו תימא כרבנן

דף ס ע"א דא דאמרין הכא איכא גסה מי שמה איכא איכא דקשיא לי הא דאמרין במסכת הוריות בפרק כהן משוח (דף ר') אמר ר' יוחנן מאי דכתיב כי ישרים דרכי ה' וגו' משל לשני בני אדם שללו את פסחיהן אחד אכלו לשום מנהו ואחד אכלו לשום אכילה נכס זה שאכלו לשום תלוה ולדיקים יבכו גם וזה שאכלו לשום אכילה נכס ופושעים יבשלו גם אמר לי ר"ש בן לקיש האי רשע קרית לי נהי דלא עבד מלוה מן המוכרח פסח מיהא הא קא עבד וניחא לי אכילה נכס דהתם לאו דוקא אלא להשביע את עלמו ולא לשום מלוה והך מיתרס איתא נמי גנוסכה זור. (דף כ"ג) וגרסינן בה התם גנוסחי אכלו לשום אכילה נכס. ולי נראה דהתם לאו משום דנפיק באכילה נכס אלא נכי דלא עבד מלוה דליתיה פסח אבג ידי פסח מיהא ילא שאין אכילת פסחים מעכבה ופיקך לא מיקרי פושע :

דף ס ע"ב דא דתנן מותר אדם בקרובת לרה חולתו ואסור בלרת קרובת חולתו פרשיי ז"ל כגון ראוין חלץ ללאה ורחל גשאה וכתיב וזה לרה ומת הנכרי אסורה לראובן וקשה לן שאפילו בעריות אין לרה אלא מלאה וכ"ש בזה ועוד חלוצה עומת ששאת לאחד מן השוק ולו אשה אחת ומת וכי אין אותה נכרית מותרת לו ור"ב מלינו אסור בקרובת יותר מן החלוצה עומת ואינה שהחלוצה עומת אסרה לרה שלא במקום מלוה וכי אפשר לומר כן שחמורי חלוצה יותר מן העריות אלא כיפ ראוין חלץ ללאה ורחל אסורה גשאה לחמו מלכיו ולו אשה אחת מה כשם שרחל חוללת ולא מתיבמת כך לרחה. אבל קרובת לרת חולתו אפילו במקום מלוה מותרת כדאיתא בפרק ד' אחין (דף כ"ז) ומשום דאחות חלוצה מדכריס אינעריך למתני בלרתה דאסור סדיא בדידה גזרו בלרה לא גזרו אפילו במקום מלוה קמ"ל :

דף סא ע"א דא דאזכר כהדי לבי דינא גזרו בה רבנן פירשיי ז"ל דכתיב בלתיחא חלץ וכי נסיב לרתה דהיינו לרת קרובת חולתו אמרי לרת חלוצתו נסיב וכן כתוב בהלכות ואיכא למידק אם כן אחות חלוצה חאסור לעולם אלמא תנן חלץ לב ומתח מותר בלתיחא ואמאי ניחוש שמא יאמרו חלוצה חזרה ונשאה לחלוץ ולא קשיא טעום דכל דתקון רבנן כעין דאורייתא חקון ולא כיו רשאין להחמיר בלתיחא חלוצה יותר מאחות גרושה וכין שכיח מותרת אף לרתה מותרת שאין לרה לנשא אלא בזמן

חדשי הריבוי מסכת יבמות פרק חמישי

חייבי עשה לפי ליה למתני שאין אחר חליצה כלום שהיא חייבי לחון. וכ"ס דמי לכו משום סדרה דמתני' וגם ברו י"ל דל"ק דלר' יוחנן אפי' בחייבי לאוין איכא רבואה הילכך אפי' דמתני' עשה דמי שמעין ליה מ"מ מני אף חייבי לאוין משום סדרה ומתני' אבל בחייבי כריתות דפסיקא ליה לר"ע שאין קדושין תופסין זכן קס"ד דלא הוי למתני משום סדרה דמתני' ועוד דר"ה ז"ל דלא ליסתא לנרש"י ז"ל סא קמי' במתני' שאין קדושין תופסין בחייבי עשה ואשכחן חנא דסתם לן לר"ע כר' ישבב ואלו בת' כהנאה ובמ' קדושין מספקא לן אפי' בדר' ישבב גושים חליבה דר' עקיבא חי לאפוקי מדר' סימאי בלחוד סתא ולרבנן חייבי לאוין דכהנאה או סברא דנפשיה קאזר ולרבנן אפילו חייבי עשה ומאי מספקא לן דמי ר' ישבב לא קאמר לה סתם מתני' מני ויש דוחי' דלא מספקא לן כסם חליבה דר' יוחנן אלא חליבה דר"ל דהויה מתני' חייבי כריתות וליסתא דר"כ הוה לן לאפוקי סתם סאי מתני' למימר דליתא כר"ל אלא ודאי סברתא ככונה טס ר' יוסטן אמר לכלהו וכדפסיב' סתם בס"ד : בשלמא בעל ונתן גם לאערין סד"א גנזר גם דנקר ביאה אטו גם דקמי' ביאה פרש"י ז"ל דסד"א שיש אחר בפילה כלום דנזר גם לכתר ביאה אטו גם דמקמי' ביאה ושיאה לרין חליצה טס סגס קמ"ל אין אחר בפילה כלום ואזלא מרן ז"ל לפי' דלפיל דילי' שפיר גבי ביאה פסולה יש אחרים כלום שיש אחרים זיק' יבמי' לסלרובה חליצה טהורא סובר שאף סהליס מכס גזירה היא ודכוותה מפרש סכא אין אחר בפילה כלום שאין אחרים זיקס לסלרובה חליצה וכבר פירשנו לחפלה דלישנא דאחרים כלום אינו סולס פי' זה לכ"פ זו סד"א גנזר גם דלכתר ביאה פסיס חוסרס עליו שלא יוכל לסחורה לו ואפי' דמדלורייחא מברשס בגט ומחזירה וגזר בה רבנן שסתא חוסרס לו בגט שלאחר ביאה אטו גם דקמי' ביאה טכיה חוסרס לו דקיימא לו כלל יבנה מדרבנן קמ"ל אין אחר ביאה כלום שאין גם שלאחר ביאה עושה כלום לחוסרס עליו אלא יכול לסחורה בדינא דלורייחא ויש כסתרות דנרסי סד"א מדגט דמקמי' ביאה מסיי גט דלכה' ביאה מסיי קמ"ל ועולה יסס לפי' זה סהחחון. וכססי סליק פרקא בס"ד :

גמרא חי' ר' הויה שניסס שוגגין שניסס חזידים שניסס חנוסים פי' זחנא דמתני' דלא קמי' סכא משום דליסו סוגיא דלישנא נקט ומיכס שמעיין לשניסס חנוסים דסא וסא חד עעמא סור דליכא חד מייריכו דמיכוון למלוס : אגוס דמכסיר סיכי דמי חלימא דלחוסו עטומ"ז וכל עליס פי' דלחוסו עד שאלוסס וכל עליס עפני פחד ליכסס סא אמר אין אויס בערוס שאין קסוי אלא לדעס פי' אין עענא אויס בערוס לפי שאלוסו בערו' שחקסס וכל על סרוס שאין קסוי אלא לדעס ולא חסיב אויס אלא כאלו עסס מדעסו ובמתני' גמי ליכא למחסיב אויס דסוף סוף מדעסו נפקסס ור"ס וטקמס למתני' כגון שחקסס לחסו וחסוסו עובדי כוכבים ומלוס ודדיקוסו ביבמתו וכי סא דלמרי' בסמוך בשניסס חנוסי' דר' הויה י"ל דלא אחי שפיר לישנא דמתני' דקמי' סכא על יבמתו דמשמע כי סור עלמו דדבק עליס וסא מימרס גופא דרבא דלזר שאין טענא אויס בערוס יש שפירס שאין טענא אויס לספסר מסיחס ב"ד לאין קסוי אלא מדעס וליחס דלנוס רחמנא פפריס משיכס ב"ד מוללענרס לא טעסס דבר וספי' בעבודת כוכבים ומלוס סממורס חס חוסוסו אויס נפשוט עד ששסתחור לעבודת כוכבים ומלוס וכן בפסיטות דמיס וגלוי עריות דע"מ מס שפסס מחמת חלוסס עשס וככי מיכס נמ' סוסדרין גבי כעובר עונות כוכבים ומלוס מלכה' וכ"כ ליחס נמ' עבודת כוכבים ומלוס וכדפרישנא סכס וסס כשלא חוסוסו אויס מיחס אלא ספי' שחקססו ודחקו עד שנתלס ונתקס' סא ודאי פשיטא דחייב מיחס אלא סכון דכשחוסוסו אויס. מיחס וכי' ספק ביד' לעשוס ומפני קדוש טסס עכות"ז ג"ע ושפיטות דמיס אפי' בלינעל וספי' לכנחס עלמן יסרנ ואל יסבור כדאי' נכמס דוכחי' ועיקרל נמ' סוסדרין וסיוס ס"מ כשסדרנ בידו שלא יעבור ויסרנ אבל כססור חנוס למתני' ואין סדרנ בידו שלא לעבור אין לו ליהרנ וכדלמרי' ססס חסמר קרקע עולס סיחס וסכא ח' חוסוסו אויס מיחס עד שנתקס' לערוס וסדיקוסו עליס חשפ"י שאלפסר לסדיקו כע"כ מ"מ יש לו ליהרנ ואל יסכיר מפני סקסוי ססור בידו ודעסו וספי' דעצרה עלמס פקסוי אלא בביא' וכיון דל"א לביחס בלא קסוי רחי' סור ליהרנ כאלו סיא ביחס עלמס וסיוו לחשמועיין רבנ' מר"ס סר"ס ז"ל : דף גר ע"א י"שן לא קנח ביבמתו פרש"י ז"ל משום דישן לכו בר דעס סור ואין קניו קנין ונרל' מדבריו ז"ל ססור ר"ל דלש"ג דביחס יבמה לא בעיה כוונס לקנוס שאלו כסוגג ובמיד לטס זמס קנח מ"מ בעי' סיכא רחי לקטת ולא כסירל חרל דסא קטן חי לכו דמעקס קרל ס"ל בר יבוס דסא מרס ש"יס בר כונס ובר יבוס וסור קנח ביבמס וסוד דסא לקמן כסוגיי' פרישנא דישן לא קנח משום דלמס קרל יבמס יבא עליס עד דפסקין לביחס כלומר שיחכוון מיחס וישן מפי אויס סינח אפי' לביחס אינו מתכוון : ותקפתו יבמתו ובטלס פי' שחקססו וסחזיקס בו עד שינח מעלמו ודדבק עליס וכס"ג מ"י לחוקמי' ולא בעי' לחוקמס כעבות"ז :

ואין כסף וסטר גומרים בה פי' וספילו לנ"ס דלמס מדלמס קינח מן סחורס וכדפרי' כפ' כילד מן סירוס' ונדלוי לנ"ס דלמס מלזר מדרבנן סא דיקס שאין כסף וסטר גומרי' כס' לאו דוקא וססתא מדלוריס דרש"י וספי' ססתלס לא עבדי' אלא דיקפייס אגב דיקס ביחס גומרס כס' ח"ג מקוב

חייבי עשה לפי ליה למתני שאין אחר חליצה כלום שהיא חייבי לחון. וכ"ס דמי לכו משום סדרה דמתני' וגם ברו י"ל דל"ק דלר' יוחנן אפי' בחייבי לאוין איכא רבואה הילכך אפי' דמתני' עשה דמי שמעין ליה מ"מ מני אף חייבי לאוין משום סדרה ומתני' אבל בחייבי כריתות דפסיקא ליה לר"ע שאין קדושין תופסין זכן קס"ד דלא הוי למתני משום סדרה דמתני' ועוד דר"ה ז"ל דלא ליסתא לנרש"י ז"ל סא קמי' במתני' שאין קדושין תופסין בחייבי עשה ואשכחן חנא דסתם לן לר"ע כר' ישבב ואלו בת' כהנאה ובמ' קדושין מספקא לן אפי' בדר' ישבב גושים חליבה דר' עקיבא חי לאפוקי מדר' סימאי בלחוד סתא ולרבנן חייבי לאוין דכהנאה או סברא דנפשיה קאזר ולרבנן אפילו חייבי עשה ומאי מספקא לן דמי ר' ישבב לא קאמר לה סתם מתני' מני ויש דוחי' דלא מספקא לן כסם חליבה דר' יוחנן אלא חליבה דר"ל דהויה מתני' חייבי כריתות וליסתא דר"כ הוה לן לאפוקי סתם סאי מתני' למימר דליתא כר"ל אלא ודאי סברתא ככונה טס ר' יוסטן אמר לכלהו וכדפסיב' סתם בס"ד : בשלמא בעל ונתן גם לאערין סד"א גנזר גם דנקר ביאה אטו גם דקמי' ביאה פרש"י ז"ל דסד"א שיש אחר בפילה כלום דנזר גם לכתר ביאה אטו גם דמקמי' ביאה ושיאה לרין חליצה טס סגס קמ"ל אין אחר בפילה כלום ואזלא מרן ז"ל לפי' דלפיל דילי' שפיר גבי ביאה פסולה יש אחרים כלום שיש אחרים זיק' יבמי' לסלרובה חליצה טהורא סובר שאף סהליס מכס גזירה היא ודכוותה מפרש סכא אין אחר בפילה כלום שאין אחרים זיקס לסלרובה חליצה וכבר פירשנו לחפלה דלישנא דאחרים כלום אינו סולס פי' זה לכ"פ זו סד"א גנזר גם דלכתר ביאה פסיס חוסרס עליו שלא יוכל לסחורה לו ואפי' דמדלורייחא מברשס בגט ומחזירה וגזר בה רבנן שסתא חוסרס לו בגט שלאחר ביאה אטו גם דקמי' ביאה טכיה חוסרס לו דקיימא לו כלל יבנה מדרבנן קמ"ל אין אחר ביאה כלום שאין גם שלאחר ביאה עושה כלום לחוסרס עליו אלא יכול לסחורה בדינא דלורייחא ויש כסתרות דנרסי סד"א מדגט דמקמי' ביאה מסיי גט דלכה' ביאה מסיי קמ"ל ועולה יסס לפי' זה סהחחון. וכססי סליק פרקא בס"ד :

פרק ששי הבא על יבמתו

הבא על יבמתו וכי' פי' וססתא דלא כלבה סאיל דלמס שסכנס יבמתו לשוס גוי כאלו פנע בערוס וסכיה אפי'

בדיעבד סיא דלקמי' סכנס ובמתד סיוו כמו לשס גוי סכרי עושס לזמס בעלמא כדפרש"י ז"ל :

ואפשר דלזכא שאלו מדרבנן קאמר וסיוו דלמרינן כאלו פנע בערוס וקרבנ בעימי לכווס סולד ממז' דמדרבנן

קאמר דל"א יבמח יבא עליס מ"מ פי' מדרבנן קנח ואינו כאלו פוגע בערוס חס יסרנ כיון מדלל פריך נמ' דמתני' דלא כלבה שאלו כג"ל לכה' חוסר לכונס לשס גוי זמזת וסכא קמי' בדיעבד : אחר כמעטס וסחד כגומר קנח פי' ססור קונס אפי' כסערל' אפי' בביחס שוגג ומזד טכן רכסס חורס ליחס וכדליחס נמ' וכדפרש"י ז"ל. ולא כיון ביחס לביחס פרש"י ז"ל סערסס לגזר ביחס ולא דק כס מתן ז"ל חרל דסא קמי' אחר סמעטס וסחד כגומר וסוד דסא נמ' אמרי' דכי קמי' וכן סכא על ח' מכל סעריוס וכי' חסל לחשמועיין דחייבי ,לאין פוסל בביחס שלא כדרכס מחי' וכן לקי' יש לפרס ולא חלק כביחס שלא כדרכס לביחס כדרכס וכדפרש"י ז"ל נמ' : ב"ה חלמס לכסן גדול גרוסס וחלוצס לכסן פירוס ממזרס וסחינח לישראל כח ישראל לממזר ולנתין פסלס פי' פסל חוסס לכסוסס ולחורוס פסולס בביחס חלמנח נסלס מן סחרומס ונסלס לכ"ג גרוסס דפסולס לכסן סדיוס נסלס מן סחרומס כח ישראל לנתין ולממזר נסלס לכסוסס ממזרס וסחינח לא שייך בה פסלס בביחס ז' דאלו לכסוסס סא פסולס וקיימא אפי' לקסל ישראל ולא לחשמועל מן סחרומס לא שייך נסמיו' כגל ובמתזרס נמי ססיה כסן כיון דלמס סיחס וססלס מן סכסוסס ומן סחרומס כח נמי נסלס שססתא

בו כלל, כי זאת היבמה דינה ככל היבמות, ותתייבם או תמרוד ותצא בלא כתובה, וכאשר ידעתם מסקנת ההלכה שמצות יבום קודמת למצות חליצה, ואפילו אינו מתכוין לשם מצוה, אלא מפני יופי או לשם ממון, מפני שכאשר אין לו בנים הותרה לאחיו, ואין שום איסור ערוה. אמנם לדעת אבא שאל הנה מצות חליצה קודמת, דכיון דאין כוונתם לשם מצוה נמצא פוגע באיסור ערוה. ואין הלכה כמותו כאשר תראה בתלמוד²⁴. וכתב משה.

לכתחלה. וכן כתב מהר"ם הלוי בתשובה שהובאה בשו"ת מהר"י בי רב (סימן נט). וכן הסכים בשו"ת מהר"ם אל אשקר (סימן עט). וכן פסק בשו"ת מהרלב"ח (סימן לו). וכן פסקו מרן החיד"א בברכי יוסף (סימן ט סק"א), ובשו"ת גודע ביהודה (מהדורא קמא, חלק אבן העזר סימן י), ובשו"ת חתם סופר (חלק אבן העזר סימן כד). אולם החכם צבי (סימן א) כתב להחמיר בזה. וכן כתב בשו"ת גור אריה יהודה (סימן יט). ועיין עוד בזה, בשו"ת הרמ"ץ (סימן כב), ובשו"ת שואל ומשיב מהדורא תנינא (חלק א סימן יד), ובשו"ת אבני גזר (חלק אבן העזר סימן מה). ע"ש. ואכמ"ל.

24 יבמות דף לט: ועיין בכורות דף יג. וכן פסק רבינו בפרק א מהלכות יבום הלכה ב, שמצות יבום קודמת למצות חליצה. וכן פסק גם בספר המצות (מצות עשה ריז). ובפירוש המשניות (בכורות סוף פרק א). ומה שכתב רבינו דמשום הכי אם אינה רוצה להתייבם היא מורדת, כן איתא בכתובות דף סד. דלמאן דאמר מצות חליצה קודמת למצות יבום, אין כותבין איגרת מרד על יבמה, ולמאן דאמר מצות יבום קודמת, כותבין איגרת מרד על שומרת יבם. ולפי זה כיון שלדעת רבינו מצות יבום קודמת למצות חליצה, היא מורדת. וכן פסק רבינו בפרק יד מהלכות אישות הלכה יב, ובפרק ב מהלכות יבום וחליצה הלכה י. ועיין עוד שם בהלכה יג. ומבואר בתשובת רבינו זאת, שסובר שמחלוקת חכמים ואבא שאל היא אם איסור אשת את הותרה היא לגבי יבם או רק דחוויה היא, ולדעת אבא שאל לא נדחה האיסור כשנושא לשם נוי. ולפי זה הוא איסור דאורייתא לדעת אבא שאל. (ועיין בשו"ת אחיעזר חלק א סימן לד אות ה, שהוכיח כן מדברי רבינו בפירוש המשניות סוף פרק קמא דבכורות). וכן משמע בגמרא (יבמות לט:). וכן הוכיח אמור"ר הראשון לציון מרן הגר"ע יוסף שליט"א, בשו"ת יביע אומר חלק ו (חלק אבן העזר ריש סימן יד) מתשובת רבינו. וכן כתב הרמב"ן בחידושי ליבמות (שם), שלדעת אבא שאל כשנושא לשם נוי הוא איסור דאורייתא. אולם הריטב"א והנימוקי יוסף (שם) כתבו, שלדעת אבא שאל כשנושא לשם נוי הוא רק

הגדולה (שם, הגהות בית יוסף סק"ב) על המהרלב"ח בתשובה הנ"ל, שכתב שהרשב"א הסכים שאם נישאת לא תצא. ושוב ציין מרן החיד"א (בד"ה ואחר זמן רב) לתשובת הרשב"א בכתב יד (בזמן החיד"א טרם נדפסו שו"ת הרשב"א חלק ה וחלק ז), שכתב שאם נישאת לא תצא. ע"ש. ובשו"ת תרומת הדשן (סימן ריא) כתב, שנהגו להקל בזה מפני שסמכו על האור זרוע, שכתב דלא הוי ודאי חששא אלא ספק חששא, ושמעשים בכל יום שאנו רואים שנישאת לשלישי, ומאריכין ימים ומולידים בנים ובנות. ע"ש. ובשו"ת התשב"ץ חלק ג (סימן יד) כתב, שהלוקח יחוש לעצמו, ואין בית דין זקוקין לכך. ע"ש. ועיין עוד בשו"ת הר"ן (סימן כח), ובשו"ת הרשב"ש (ריש סימן א).

ומרן בשלחן ערוך אבן העזר (סימן ט) פסק כדעת רבינו, שאם נישאת לא תצא, ואפילו אם נתקדשה יכנוס. ע"ש. ועיין באחרונים שם. ובתשובות האחרונים האריכו בזה, עיין בשו"ת חיים שאל חלק ב (סימן לח), ובשו"ת בשמים ראש (סימן רעו), ובשו"ת תשובה מאהבה חלק א (סימן צב), ובשו"ת צמח צדק מליבאוויטש (חלק אבן העזר סימן כו), ובספר עצי ארזים (סימן ט), ובשו"ת חתם סופר (חלק אבן העזר סימן כג, וחלק ו סימן ע), ובשו"ת זכרון יהודה חלק ב (סימן רט), ובשו"ת שמחה לאיש (סימן יג), ובשו"ת דברי חיים חלק ב (סימן כו), ובשו"ת בנין ציון (סימן קלא), ובשו"ת האלף לך שלמה (סימן מו), ובספר גליא מסכת (סימן יא), ובשו"ת קהלת יעקב מקרלין (סימן ד), ובשו"ת שם אריה (חלק יורה דעה סימן כו), ובשו"ת מהרי"ל דיסקין (סימן לה), ובשו"ת מנחת אלעזר חלק ב (סימן עו), ובשו"ת מהר"ש ענגיל חלק ב (סימן ג), ובשו"ת כתב סופר (חלק אבן העזר סימן יג), ובשו"ת בית יצחק חלק א (סימן מו), ובשו"ת בית שלמה (סימן יח), ובשו"ת אוריין תליתאי (סוף סימן קמח), ובשו"ת שבט סופר (סימן ד), ובשדי חמד (מערכת אישות סימן א אות כג), ובאוצר הפוסקים אבן העזר (שם).

ולענין יבמה קטלנית שכתב רבינו להתיר בזה אף לכתחלה, עיין בשו"ת רבינו אליהו מזרחי (סימן כב) שכתב, שקטלנית מותר להתייבם

מסורת הש"ס
עם הוספות
 (א) לעיל דף כח. ודף מהל'
 (ב) ממוטע עג: (א) (לעיל
 כח: ט"ז); (ג) (לעיל
 יא:); (ד) לעיל י"א ע"ג;
 (ה) שם (ו) לעיל כ"ט;
 (ז) (לעיל ג); (ח) (דף
 לט:); (ט) כחברת מו"ה
 (י) שבועות ס"ו טו.

הנהגות הב"ח
 (ב) רש"י ד"ה קטנה
 וכי וקבל אציה גיטה.
 כ"ז ומה שפשה על זה
 דהיי פלן פרש"י דהיינו
 קיבל אציה ונמסרה האב
 ואלו- פרש"י אציה היא
 דיעמט ש"ב אין להאב ומה
 ש"ב אף וקבל את גיטה
 ע"י מה"מ"ם פ"חז"ט;
 (ג) בא"ד ומשקיבל
 את גיטה הרי היא
 כיתומה.

גליון הש"ס
 רש"י ד"ה קטנה
 שהשיאה וכו' וקבל
 אביה גיטה וכו'. ע'
 אביה פקדו מן ע"ב דהיינו
 ד"ה שהיה אציה
 ובתפ"ה ט"ו ע"א
 כדכ"ז ד"ה קטנה. ו'
 קיבל קטנה ד"ה מורה
 ומקבל אציה ע"ב ע"ד
 מורה חן המס:

הנהגות הגר"א
 [א] במשנה ה"ה.
 נמקח וכן למה נמסרה
 ויכרשה; [ב] שם
 וכן שתי הדיעות.
 נמקח (דכ"ז) ויכרשה
 קטנה נמקח נמקח
 וכן לא מוחל להכי
 משה"ס לא מה שפסקה
 פקעת ומרשם);

תוס' חד מקבאי
 תניא מידים [הכמנים]
 לרי"א [ביבמה] [קטנה]
 שהשיאה אביה ונתגרה
 שיהא יתומה בחיי האב
 והחזירה שאסורה ליבם
 מפני שגירושיה גירושם
 גמרים ואין חזרה
 חזרה גמורה לכאורה
 משפטה ממוחלת לעלמא
 בלא חליצה מפני שהיא
 ערה סן התורה אלא
 דבידורשלה משפח
 שיתומה בחיי האב
 צריכה חליצה וטעמא
 דעילה אפי"ש שהיא
 ערה סן התורה אין הכל
 כקבאים בחזרה שאין
 החזרה חזרה גמורה
 ולפיכך צריכה חליצה;
 בעא מינה רבא מרב
 נתחן גיטה מהו א"ל
 היא גופה גזירה ואין
 ניקום ונזור גזירה
 לגזירה הלכך צריכה או
 מהתבטח
 אליבא דרי"א הוא דריק
 וקמבעיה איה אביה דהיינו
 לרבנן לא מהי יתומה
 בחיי האב אפי"ש היא
 מותרת ליבם. ואם היא
 יתומה בחיי האב היא
 דהיא ערה סן התורה
 פשיטא שצריכה [בתר]
 ערה היא ואינו מתבטח
 אלא וריא אליבא דרי"א
 דרבנן היא משום גזרה ב'
 [גזרה] [ואין ניקום ונזור]
 לגזירה דגזר ר"א משום
 יתומה בחיי האב קלישה
 ליה דהא כולה לרבנן לא
 גזריה.

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קט.

ורבי אלעזר אומר. מפרש טעמא בגמ': וכן המגרש היתומה.
 קטנה שהשיאה אמה ואחיה והחזירה בין בקטנותה בין בגדלותה
 מותרת ליבם כדלמחר דמיתה מפלת וישבע מיתה היתה אשתו:
 כדלמחר שהשיאה אביה ונתגרשה. בקטנותה וקבל אציה גיטה

ורבי אלעזר^א אומר וכן המגרש את היתומה
 והחזירה מותרת ליבם ורבי אלעזר אומר
 קטנה שהשיאה אביה ונתגרשה כיתומה
 בחיי האב והחזירה דברי הכל אסורה ליבם;
 גמ' אמר עיפה מאי טעמא דרבי אלעזר
 הואיל ועמדה עליו שעה אחת באיסורא
 אמרו ליה רבנן לעיפה אי הכי חליצה נמי
 לא תיבעי וכי תיבא הכי נמי והתניא משום
 רבי אלעזר אמרו חולצת אלא אמר עיפה
 ר' אלעזר לא ידענא מאי טעמא אמר אביי
 היינו טעמא דרבי אלעזר מספקא ליה אי
 מיתה מפלת אי נשואין הראשונים מפילים
 אי מיתה מפלת הא רמיא קמיה לייבום אי
 נשואין הראשונים מפילים עליו שעה אחת באיסור רבא
 אמר לעולם פשיטא לרבי אלעזר דמיתה מפלת ומיהו הכל בקיאות בגירושין
 ואין הכל בקיאות בחזרה אדרבה חזרה כיון דיתבא תותיה אית ליה קלא
 מי לא עסקינן דאחרה באורחא ושכיב בצפרא רב אשי אמר היינו טעמא
 דרבי אלעזר דגזר הני משום יתומה בחיי האב והחזירה הכי נמי מסתברא
 מדקתני סיפא קטנה שהשיאה אביה ונתגרשה כיתומה בחיי האב והחזירה
 דברי הכל שאסורה ליבם האי מאי למימרא פשיטא אלא לאו הא קמ"ל
 טעמא דר' אלעזר דגזר הנך משום האי שמע מינה תניא כוותיה דרב אשי
 מודים חכמים לר' אלעזר בקטנה שהשיאה אביה ונתגרשה הרי היא כיתומה
 בחיי האב והחזירה שאסורה ליבם מפני שגירושיה גירושין גמורין ואין חזרתה
 חזרה גמורה בדיא שגירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא קטנה אבל
 גירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא גדולה אי נמי החזירה כשהיא קטנה
 וגדלה אצלו ומת או חולצת או מתייבמת משום רבי אלעזר אמרו חולצת
 ולא מתייבמת בעא מיניה רבא מרב נתחן צרתה מהו אמר ליה^ב היא גופה
 גזירה ואין ניקום ונזור גזירה לגזירה והא תניא משום רבי אלעזר אמרו
 היא וצרתה חולצת^ג היא וצרתה סלקא דעתך אלא לאו או היא או צרתה
 חולצת לאו תרוצי קמתרצת תרוצי הכי היא חולצת צרתה או חולצת או
 מתייבמת: **בתנ"י** דשני אחין נשואין אשתו אחיות^ד קטנות ומת בעלה של
 אחת מהן [ו] הלזו תצא משום אחות אשה [ז] וכן שתי הרשות גדולה וקטנה מת
 בעלה של קטנה תצא הקטנה משום אחות אשה מת בעלה של גדולה רבי
 אלעזר^ה אומר מלמדוין את הקטנה שתמאן בו רבן גמליאל אומר^ו אם מיאנה
 מיאנה ואם לאו המתין עד שתגדיל ותצא הלזו משום אחות אשה רבי
 יהושע אומר^ז אי לו על אשתו אי לו על אשת אחיו מוציא את אשתו בגמ'
 ואשת אחיו בחליצה: **גמ'** ומי שרי והתני בר קפרא לעולם ידבק אדם
 בשלשה דברים ויתרחק משלשה דברים ידבק בשלשה דברים בחליצה
 ובהבאת שלום ובהפרת נדרים ויתרחק משלשה דברים **מ'ן המיאון ומ'ן**
הפקדונות ומ'ן הערבונות מיאון דמצוה שאני: גופא תני בר קפרא לעולם ידבק
אדם בשלשה דברים בחליצה כאבא שאול דתניא^ח אבא שאול אומר הכונס
את יבמתו לשם נוי לשם אישות לשם דבר אחר כאילו פוגע בערוה וקרוב
בעיני להוות הולד ממזר בהבאת שלום דכתבי^ט בקש שלום ורדפהו
ואמר

היא גופה גזירה ואין ניקום ונזור גזירה לגזירה. פי' נקוטנסק

היא גופה גזירה משום יתומה בחיי האב ואין נראה לרבי
 דהא רב אשי הוא דלמחר להאי טעמא ולא רבא אלא יס לפרש היא
 גופה גזירה שמא ילמרו העולם ייבם גרושת אחיו לפי שהכל בקיאות

בגירושין ואין הכל בקיאות בחזרה
 כדלמחר רבא לעיל ולאו דוקא קטנה
 גזירה לגזירה דלא שייך הכא אלא
 כלומר אינה אלא איסורא דרבנן:

ויתרחק מן הדיאונים. פר"ח

בשם גאון דלפן לקדש יתומה עד
 שיצאו גלויה שהיא נזררת כדי
 להמרחק מן המיאלוים והא דמקינו
 לה רבנן נישואין כדלמחר לקנן (דף
 ק"ב:) לרןך לומר לדברי הגאון
 דהיינו דוקא היכא שיש לתוש שלא
 ינהגו בה מנהג הפקר ומיהו מהכא
 אין לו ראייה אלא שלא ילמדוה למתן:
 אח"כ

קט.

עין משפט
 גר מצויה

פ"א א ב מ"י פ"ו מהל'
 יס"ס הל' י"ג סג"ס ע"ג
 נה נש"פ ויהו"ט ק"מ קטע
 טפ"ק טו:
 י"ג מ"י ט"ס הל' ט'
 ט"ש"ש ט"ס ספ"ק י'
 י"ח ד מ"י פ"ו מהל' י"ט
 הלכא ע"י סג"ס ט"ל
 ט"ש"ש ט"ס קטע ספ"ק
 ט:
 י"ב ה מ"י ט"ס ט"ש"ש ט"ס
 טפ"ק י'
 כ"ו ז מ"י פ"ו מהל'
 ג'טו"ק הל' טו:

תורה אור השלם
 (א) ספר פרע ועשה טוב
 בקש שלום ורדפהו:
 [החלם לו. חו]

הנהגות וציונים

אן להגות הבי"ח לעיל
 כח פ"א צ"ל א"לעזר,
 וכו"ה ברש"י דפ"ו
 (וכ"ה לפניו ככתובות
 ע"ג ע"ב). וכן גזרה
 להמלכת שלשה אפי"ש
 שאינו מן ברוב ספרים
 (ואבל בעדות פ"ה מ"ד
 הביא הה"ר יהושע הגיה
 א"לעזר, והוא ר"א דבבא
 לעיל כח ע"א):
 [צ"ל יתומה יתומות
 קטנות. וכ"כ במשנה
 שבמשניות] (גליון):
 [צ"ל א"לעזר] (גליון):
 הגדו לו טעוה (רש"י),
 מראה כהן, נמוק
 הגוי"ם) וכ"ה בתרי"ט
 (לקמן מ"א) דבאן
 גמ"סין ביר"ד [ד' הס"ד
 בגמ"סין ביר"ד, וכ"ה
 בגמ"סין ביר"ד] על
 הרי"ף: [ס' ס"א דקדושת
 חזרה] (גליון): [ס' ס"א
 קדושתה] (וכתב מ"ח):
 [צ"ל דאדרייתא
 (בבב"ה המ"ס). כת"י
 באחריתא:]

ליקוטי רש"י

מודים חכמים לר'
 אלעזר. יצמינן חן
 המגדל את השלש
 והסוריה ומהסוריה ליבם
 ור"א אומר והסוריה מפרס
 טעמא דר"א דגזר משום
 יתומה בחיי האב היא
 המפוסת פלן שמוה לו
 ממניס בה. ונתגרה.
 וקבל אציה גיטה. הרי
 היא כיתומה בחיי
 האב. ח"כ מ"י אציה היא
 כיתומה בחיי אציה
 ממוחלת
 המלכות וס"ב אין לו
 זכות נה לקבל קדושה.
 והתיוורה
 ומעשה קטנה אינו כלס.
 שגירושיה גירושין
 גמורין. ומלכתי עליו
 איסור כרת מתמנה גרושת
 אחיו שמסרה למתה
 ערית אחין יגו. ואין
 חזרתה גמורה. למזר
 ולכיות אשח אחיו ממקום
 מזה. להתיבם. או
 חולצתה או מתייבמת.
 שמתרה מרה גמורה
 להיות אשח אחיו מזה
 (כתובות)
 י"ב ט"ס
 א"לעזר אמרו חולצת
 ויא מתייבמת. אף
 שבהסוריה כשהיא גדולה
 פלגי ופך מתגרה גדולה
 והסוריה וטעמיה משום

דגזר בה משום יתומה בחיי האב וכן ע"ד. וזו גזירה לגזירה. והא דלמרינן כטו"ה י"ס"ס שחין גזירה גזירה גזירה
 נפקא ושמעיה את שמעיה ע"י משמרת כלומר גזרה למשמרת לחיותי ולא משמרת כלומר גזרה לעולם
 מוכה ואלת קטנה שאין קדושה אלא מדקנן וביבתי כו. מת בעיפה ש"י גזירה. ומלכתי וקוקר ליבם נה קטנה
 וזכות וקמה גיטויי אחרתה קטנה ואוספתה עליו שאין נישואין קטנה כלום ואם יגדשה קטנה בגט שוב אינו יכול ליבם
 את הגדולה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כללן של על אומה כדי להמיר
 את צעלה ליבם את אחרתה דקתן נישואין על האטמה ועל השפוחה (לעיל ז'). ובמרה שם. מלמדין את הקטנה למחן בעלמה
 ובעלמה שחמות גרושתו היא (נהו ח). גלג טעם ופסלה לפני אחיו ליבם ומלכתי וקוקר לו מן הסוריה וקוקר לו אוסרת
 את עצמו עליו משום אחרת וקוקר היא כלותה אשח (כתובות שם). מלמדין את הקטנה שתמאן בו. ומלכתי וקוקר
 נישואין להשטנים ומותר ליבם גדולה (נהו שם). ומקוקר קדושה למפגע ומעשה כל בעלמיהו כלל

